

4 ΠΡΟΧΟΙ®

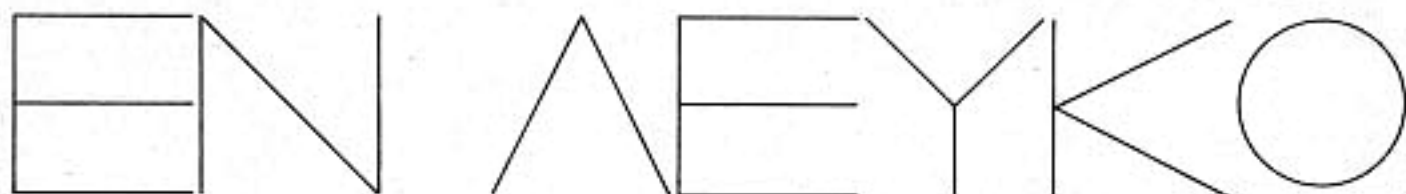
ΤΕΥΧΟΣ 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1972 ΔΡΧ. 12

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ
ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟ ΔΡΟΜΟ: ΤΟΓΙΟΤΑ ΤΣΕΛΙΚΑ
ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ
ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΟΥΛΕΝΑΟΥΤ: Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ
2Τ ΤΕΣΤ: ΓΙΑΜΑΧΑ ΤΧ 650

MERCEDES BENZ Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΣΕΙΡΑ S

Τις νύχτες ο ύπνος μου είναι παραγμένος από εφιάλτες. Η εθύνη της παραγωγής του περιοδικού είναι τεράστια. Η εθύνη απέναντί σας πλησιάζει τα όρια του πάθους. Κάποτε διάβαζα ότι ο αναγνώστης είναι ή Α.Μ. για το έντυπο και χαμογελοῦσα γιατί έβλεπα τὸν τρόπο πού, μερικά, αντιμετώπιζαν ἔμένα τὸν ἴδιο σὸν ἀναγνώστη. Τώρα ὁμως πού κάθησα πίσω ἀπὸ ἕνα μικρὸ γραφεῖο, ἔχοντας ἔμπρός μου τὴν 1η κάθε μηνὸς καὶ τὸ περιοδικὸ 4ΤΡΟΧΟΙ, δὲν σκέπτομαι πιά ἔτσι. Γιὰ τὸν ἀπλὸ λόγο ὅτι δὲν θέλω νὰ πιστέψω κανεὶς ἀπὸ σᾶς — οὔτε ἕνας — ὅτι τὸ περιοδικὸ δὲν τὸν ὑπολογίζει ἢ ὅτι ὑποτιμᾷ τὴ νοημοσύνη του. Τὸ μεγάλο δίλημμα πού αντιμετώπιζει, δε πούμε ὁ ἀρχισυντάκτης, εἶναι ἕνα: τὸ ἂν τὸ περιοδικὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀντικειμενικὸ ἢ ὑποκειμενικὸ στὶς κρίσεις του. Ἐὰν δηλαδὴ πρέπει νὰ γράφῃ «...σὺμφωνα μὲ τὴ γνώμη τῶν ἔγκυροτέρων δοκιμαστῶν, εἰδικῶν, μὴ εἰδικῶν, τὸ τάδε λάστιχο εἶναι καλὸ ἢ κακό», ἢ ἂν πρέπει νὰ γράφῃ «...σὺμφωνα μὲ τὴ δική μας γνώμη, τὸ τάδε λάστιχο εἶναι ὁ ταχύτερος δρόμος πρὸς τὸ θάνατο...». Ὅλοι θέλουμε νὰ ξέρουμε ὅτι τὸ περιοδικὸ πού διαβάζουμε δὲν γράφεται ἀπὸ ἀνδρείκελα, χωρὶς γνώμη προσωπική, χωρὶς ἀνησυχίες, χωρὶς λάθη καὶ χωρὶς πρωτοβουλίες, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνθρώπους πού ἔχουν προβλήματα, ἔχουν ἔλκη, γελᾶνε, κάνουνε λάθη, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος. Ἐτσι, λοιπόν, ἀποφάσισα νὰ φτιάξω τοὺς «4Τ». Ἐνα εἰδικὸ περιοδικὸ, πού μέσα του θὰ βρῆ κανεὶς τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τῶν ἀνθρώπων πού τὸ γράφουν ἢ τὸ τηλεφώνουν. Ὅπως προχθές, πού ἔφθασε ἕνα γράμμα πού ἔλεγε ὅτι «δὲν εἴμαστε καλὰ γιατί δὲν γράφουμε στοὺς πίνακες ὅτι ἡ Τογιότα ἔχει ὀκτὼ μῆνες παράδοσης!» Ἡ κάποιος ἄλλος, πού ἀγανάκτησε, διότι τὸ τεῦχος τῶν δύο ἐτῶν εἰδὲν εἶχε τίποτα νὰ διαβάσῃ. Οἱ συντάκτες μας δὲν εἶναι στ' ἀλήθεια συντάκτες, ἀλλὰ φίλοι! Εἶναι ἀνθρώποι πού στέκουν στὸ ἴδιο ὕψος. Δὲν ἔχουμε διευθυντὰς καὶ ὑποδιευθυντὰς στοὺς «4Τ». Ἄπλως, μερκοὶ ἐργάζονται περισσότερο καὶ μερκοὶ λιγώτερο. Ὅλοι γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ. Εἶναι ὁμως αὐτοὶ ὁ σωτὴρ δρόμος; Δηλαδὴ, τί θὰ πῆτε ἂν σᾶς γράφῃ κάποιος τίς περιπέτειές του μὲ τὸν ἄρρωστο σκύλο του; Θὰ θυμώσετε; Ἡ, τί θὰ κάνετε ἂν καθίσω καὶ σᾶς γράψω ἕνα ἄρθρο γιὰ τὰ προβλήματα πού ἀντιμετώπισα πηγαίνοντας στό... Νυδρί; Μήπως θὰ πετάξετε τὸ περιοδικὸ στὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων; Αὐτὴ ἡ ἀντίληψη — πού μπορεῖ νὰ κάνῃ κάποιον παλιὸ δημοσιογράφου ἐφημερίδος νὰ πεθάνῃ ἀπὸ συγκοπή — γεννᾷ κάθε 1η τοῦ μηνὸς τοὺς 4Τ. Ὅπως εἶναι φυσικὸ, τὸ περιοδικὸ εἶναι ἐπιχευασμένο ἀπὸ τὴν πρώτη μέχρι καὶ τὴν τελευταία σελίδα του ἀπὸ τὴν ἀντίληψη αὐτή. Τὸ ἐξώφυλλο, τὰ γράμματα πού χρησιμοποιοῦμε, τὰ 4Τ Νέα, ἡ σχεδίαση τῶν σελίδων τῶν τέσσε καὶ τῶν τεχνικῶν θεμάτων, ἡ καλλιτεχνικὴ παρουσίαση, ὅπως λένε, δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα κανόνων τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς παραγωγῆς ἐντύπων ἀλλὰ τῶν δικῶν μας ἀνησυχῶν. Τραβᾶμε τίς φωτογραφίες μας π.κ., ἀφοῦ πρῶτα τίς συζητήσουμε μερικὲς μέρες γιὰ νὰ ταιριάξουν σὲ μιὰ συγκεκριμένη σελίδα. Χρησιμοποιοῦμε τεράστιες ἐπιφάνειες φιλμ (χωρὶς τὸ ἔξοδο νὰ μᾶς κόβῃ τὰ πόδια) γιὰ ἕνα θέμα, καὶ δὲν φοβόμαστε νὰ κάνουμε 10 κατάρμαρες σελίδες — ἔτσι κι ἂν μεγαλώσαμε στὰ περιοδικὰ ἀκούγοντας ὅτι τὸ «μαῦρο ἀπὸθεῖ τὸν ἀναγνώστη»... Βλέπετε, πάντα σκεπτόμουν ποιὸν ἀναγνώστη ἀπὸθεῖ τὸ μαῦρο;! Τὸ ἄρθρο αὐτὸ γράφεται μιὰ μέρα πρὶν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ Τατοῦ. Ἐτοιμάζομαι νὰ φύγω γιὰ τίς δοκιμές. Θὰ ὀδηγήσω τὸ κίτρινο Μπρίτζστον - Ἐν Ἐς Οὐ 1300 ΤΤ στὸν ἀγῶνα ταχύτητας τῶν 90 λεπτῶν αἴριο τὸ πρωί. Ἡ γραφομηχανὴ θὰ ξαναδουλέψῃ τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα γιὰ τὸ ρεπορτάζ πού ὑπάρχει πῶς κάτω. Ὁ Σοφιανόπουλος μόλις τηλεφώνησε ἀπὸ τὴ Δράμα ὅτι «έρχεται καὶ νὰ μὴν ξεχάσουμε τὸ "πάσσο" του γιὰ τὴν πίστα». Ὁ Κοσμίδης θάφει τὸ κρᾶνος μου μὲ κάτι περφόργα χρώματα, γιατί, λέει, ἔτσι θὰ φαίνωμαι καλύτερα». Ὁ Πιρπιρῆς ετοιμάζει τοὺς ἀριθμοὺς γιὰ τὸν πίνακα τῶν πῆτε καὶ τὰ χρονόμετρα. Ὁ Κληρονόμος διορθώνει τοὺς πίνακές του καὶ ὁ Καμπουράκης σκέφτεται ἕνα πρόγραμμα πού θὰ βάλῃ σ' ἕνα ἠλεκτρονικὸ ἔγκεφαλο, γιὰ νὰ τοῦ βγάλει τοὺς πίνακες κάθε μῆνα, χωρὶς κόπο! Ὅπως σᾶς εἶπα... Ἐνα περιοδικὸ γίνεται ἀπὸ ἀνθρώπους — ὄχι ἀνδρείκελα. Καὶ ὁ ἀναγνώστης ἢ τοὺς ἀγαπᾷ ἢ δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ γι' αὐτούς. Ἀντίθετα, ἕνα έντυπο πού γράφεται καὶ παράγεται ἀπὸ ἀνθρώπους χωρὶς φαντασία, ἀνησυχίες, ἔλκη, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ διαβάζεται ἀπὸ ἀνθρώπους πού ἔχουν τὰ ἴδια γνωρίσματα... Σήμερα τὸ βράδυ, θὰ ἔχω πάλι εφιάλτες. Πάντα, τοὺς ἔχω πρὶν ἀπὸ ἕνα ἀγῶνα ταχύτητας. Ἡ πρὶν ἀπὸ κάθε ἀγῶνα.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΘΑΣ